

VAI TRÒ CỦA TÔN GIÁO, CHÍNH TRỊ VÀ KHOA HỌC TRONG VIỆN ẢNH HƯỞNG ĐẾN ĐỜI SỐNG NGƯỜI THÁNH ĐỨC CỦA LOÀI NGƯỜI.

Host 1 :

Thưa quý khán giả, trong chương trình trước chúng tôi có mời DS Bùi Văn Khâm trình bày về đề tài Tôn Giáo, Chính trị và Khoa Học Trong Đời Sống Con Người, trong phần kết luận DS Khâm có đưa ra đề án cho sự vận dụng cả ba lãnh vực này nhằm mục tiêu xây dựng một Xã Hội Lý Tưởng, cho một Nhân Loại Mới, và hầu có thể giúp nhân loại tránh được nạn diệt vong do viễn ảnh của một sự xung đột giữa Tín Lý Tôn Giáo và Ý Thức Hệ, cũng như sự lạm dụng của Chính Trị và Khoa Học .

Chương trình hôm nay xin được mời DS Khâm tiếp tục khai triển đề cương đó cho chúng ta được biết như thế nào ?

Thưa chú, xin chú phân tách cho biết ba lãnh vực Tôn Giáo, Chính Trị và Khoa Học cần được vận dụng như thế nào để góp phần vào mục tiêu xây dựng một Xã Hội Lý Tưởng cho Nhân Loại ?

Trả lời :

Trước hết xin được đặt lại vấn đề là phải chăng cần nhận định tình hình nhân loại hiện nay. Một mặt Khoa Học đang từng bước từng bước có những phát triển tiến bộ không ngừng. Trong vòng vài ba thập niên nữa không biết là Khoa Học sẽ có những tiến bộ ngoạn mục như thế nào ? Từ phương diện truyền thông đại chúng, cái điện thoại di động có thể sẽ còn tinh vi với nhiều chức năng kỳ hơn. Đến mạng internet vốn trong chỉ vồn vẹn chưa đầy 2 thập niên qua đã thay đổi bộ mặt của xã hội loài người. Y Khoa và các ngành liên hệ đã góp phần không nhỏ trong việc giúp con người gia tăng tuổi thọ một cách đáng kể. Ngày càng có nhiều người sống đến ngoài trăm tuổi. Nhưng nói qua những tiến

bộ Khoa Học không thể không nói đến viễn ảnh về những phát triển khí cụ chiến tranh. Dù con người có lẽ không ai không chán ghét và ghê sợ chiến tranh, nhưng có lẽ ngày đêm đang nghiên cứu những vũ khí tinh vi nhất cho kỹ nghệ giết người này. Khoa Học có thể nói như là một “Người đầy tớ tốt” nhưng lại là một “Ông thầy xấu”, xin mượn ngôn ngữ Tây Phương khi nói về tiền bạc. Cũng vậy, tùy theo cách con người sử dụng Khoa Học như thế nào mà thôi.

Host 2 :

Về lãnh vực Khoa Học như vậy là “người đầy tớ tốt” nếu loài người biết cách sử dụng. Vậy còn hai lãnh vực kế tiếp thì sao ?

Trả lời.

Hai lãnh vực Tôn Giáo Tổ Chức Truyền Thống (Organized traditional religions) và Chính Trị vốn có cùng một bản chất chung là cả hai đều nhắm vào những phong trào quần chúng.

Tôn Giáo thì quy tụ những phong trào quần chúng chung quanh một số Tín Điều nào đó. Còn Chính Trị thì hoặc nhân danh bảo vệ và duy trì an ninh xã hội để phục vụ quần chúng, hoặc nhân danh một Ý Thức Hệ nhằm hứa hẹn với quần chúng về một đời sống tốt đẹp, mục tiêu cũng là để có những hậu thuẫn của quần chúng.

Hầu hết các Tôn Giáo Tổ Chức Truyền Thống, tức là các Tôn Giáo lấy Đức Tin làm chủ điểm, đều phát triển Tôn Giáo bằng sự quy tụ cho thật nhiều người Tin theo và đứng cùng hàng ngũ quay chung quanh một hệ thống Đức Tin như vậy. Do đó vô hình chung các Tôn Giáo Tổ Chức Truyền Thống hiện diện trong cộng đồng xã hội loài người như là những phong trào quần chúng, lấy thanh thế quần chúng làm sức mạnh. Chính vì vậy mà thường thấy có sự xung đột giữa Giáo Quyền của các Tôn Giáo và các cơ chế cầm quyền của đất nước, hay Thế Quyền. Hay là sự

xung đột giữa các Hệ Thống Tín Lý khác nhau, như chúng ta đã thấy đang xảy ra trước mắt chúng ta.

Host 1 :

Chú có thể đưa ra vài phân tích cụ thể về những tranh chấp giữa Giáo Quyền và Thế Quyền không ?

Điều này có thể nói Đông Tây Kiêm Cố đời nào cũng có. Các tài liệu lịch sử cho thấy, trong các xã hội cổ ở Đông Phương như Trung Hoa, Ấn Độ, Việt Nam, v.v.thường hay có tình trạng khi một ông vua theo Đạo này lên thì thường đàn áp Đạo đối lập. Chẳng hạn như ở các triều đại Trung Hoa, có ông vua lên thì hưng Đạo Phật diệt Đạo Nho, Đạo Lão, có ông vua khác lên thì diệt Đạo Phật và hưng Đạo Nho v.v.

Còn các xã hội Tây Phương cũng không tránh khỏi tình trạng đó. Xã hội Âu Châu vào các thế kỷ trước cũng vì sự chi phối của Thế Quyền vào trong đời sống Tôn Giáo,mới đưa đến tình trạng những người có Niềm Tin Tôn Giáo không phù hợp với Giáo Hội đều bị trừng phạt nặng nề, kể cả cái chết, cũng là do sự che chở đồng lòng của Thế Quyền.

Chính vì vậy, mà như chúng ta đều biết, các Bậc Cha Già Dân Tộc (The Founding Fathers) của nước Mỹ đều là những người vì trốn tránh nạn bắt bớ truy lùng của Giáo Quyền và Thế Quyền bắt tay nhau ở lục địa Âu Châu,mà phải tìm đến lập nghiệp ở vùng Đất Mới này, để gây dựng nên Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ, một đất nước rất đặc biệt trong lịch sử loài người. Và cũng chính vì nhận thấy được cái nguy hại của vấn đề Thế Quyền và Giáo Quyền bắt tay nhau đối với quyền tự do của con người như thế nào, nên ngay từ đầu các Cha Già Lập Quốc Mỹ đã đưa ngay vào trong Hiến Pháp Hoa Kỳ vấn đề Tách Rời Giáo Hội và Quốc Gia (The Separation of Church and State), còn được duy trì đến ngày nay.

Nói tóm lại sở dĩ nhân loại từ Đông sang Tây đều có vấn đề này, là do bắt nguồn từ sự phát triển Tôn Giáo thành những phong trào quần chúng. Rồi chính vì sự lợi dụng thanh thế quần chúng này hoặc là bởi Giáo Quyền hay bởi Thế Quyền vào những mục tiêu riêng của những người nắm quyền trong những cơ chế uy quyền này, mà quyền tự do phát triển Tiềm Năng Tâm Linh nói riêng, hay quyền phát huy khả năng sáng tạo của cá nhân nói chung, đều bị tước đoạt, trong khi những quyền này vốn hoàn toàn nằm trong đời sống cá nhân, như chuyện ăn uống ngủ nghỉ, vốn là nhu cầu cơ bản của con người. Trong khi đáng lý ra những Tiềm Năng Thiên Liêng này của con người phải được bảo vệ để mỗi cá nhân được tự do phát triển, để đưa đến sự phát triển chung cho loài người.

Host 2:

Như vậy chú có nghĩ là vì do sự thiếu tự do Tâm Linh này mà con người đã không đạt được sự tiến bộ về đời sống Tâm Linh như ở những lãnh vực khác không ?

Đúng vậy, có thể nói một mặt vì sự áp bức của cả hai cơ chế Giáo Quyền và Thế Quyền mà con người không còn duy trì được khả năng sáng tạo (The creativity) trong lãnh vực Tâm Linh, một mặt khác thì loài người được ru ngủ bằng những Đức Tin Thụ Động, phải chăng vì vậy mà trong lãnh vực Tâm Linh con người không thực hiện được những khám phá mà Đức Phật và Đức Chúa đã khám phá ra và đã để lại cho con người từ hàng ngàn năm trước. Lấy ví dụ về vụ án Galileo (1564 – 1642) để cho chúng ta thấy sự can dự của Giáo Quyền, với sự ủng hộ của Thế Quyền vào đời sống sáng tạo của con người đã bóp chẹt sự phát triển trí tuệ của con người như thế nào. Cũng may là nhờ sự can đảm của các nhà Khoa Học vĩ đại vào những thế kỷ trước sẵn sàng chấp nhận cái chết để nói lên Những Chân Lý Khoa Học , chúng ta mới có sự tiến bộ của xã hội ngày nay.

Host 1

Như vậy theo chú, những kinh nghiệm và bài học lịch sử này, về quyền tự do sáng tạo của cá nhân, có giúp ích gì cho sự phát triển chung của loài người không ?

Trả lời

Tôi nghĩ là có rất nhiều đóng góp. Vụ án Galileo là một tiếng chuông báo động, the wake up call, không riêng cho những người nắm Giáo Quyền thời đó, mà tôi nghĩ sau khi các chứng minh khoa học đã chứng minh Chân Lý ở về phía Galileo, thì Giáo Quyền từ đó trở đi hẳn phải cẩn thận hơn trong việc xử dụng quyền uy của mình đối với những vấn đề lớn có liên quan đến sự tiến hóa chung của loài người.

Cũng như có thể từ đó đã làm thay đổi tư duy của các nhà thần học không ít. Ngày nay con người được thừa hưởng sự tự do tu duy, tự do phát triển tiềm năng Tâm Linh mà không bị ruồng bắt như các thế kỷ trước, phải nói là nhờ những lòng can đảm phi thường, và nhờ trí tuệ vượt bậc của những nhà Khoa Học vĩ đại thời đó. Điều này cũng cho thấy những đóng góp của các Nhà Khoa Học vào thời đó không phải chỉ là những khám phá Khoa Học của họ mà thôi, mà chính họ đã khiến cho các nhà Thần Học bảo thủ giáo điều mở mắt ra, và từ đó tôi nghĩ đã ảnh hưởng không ít đối với những sự cải tổ trong lối Tư Duy Tâm Linh của những người trong hàng ngũ Giáo Quyền hàng trăm năm sau.

Phải chăng nhờ vậy mà chúng ta cũng phải ghi nhận là về mặt Tâm Linh, con người cũng đã trải qua những tiến bộ tìm tòi, ít nhất là về mặt tư tưởng. Đây một lần nữa cho thấy là các sự tiến bộ của con người dù muốn hay không có liên hệ chằng chịt hỗ tương với nhau.

Host 2 :

Chú vừa nói về bài học chung của nhân loại liên quan đến Tôn Giáo và Khoa Học, chú có nhận định như thế nào về áp dụng của bài học đó cho tương lai của loài người không ?

Trả lời :

Qua sự phân tách tất cả những điều xảy ra trong quá trình phát triển của loài người, đặc biệt là những mối liên quan hỗ trợ giữa ba lãnh vực trong phạm vi đề tài này, tôi mạo muội đưa ra một dự kiến hay cái nhìn vào tương lai (a vision) về sự kiện có thể có được sự phối hợp giữa ba lãnh vực này để đưa nhân loại đến cảnh giới của một Xã Hội Lý Tưởng cho một Nhân Loại Mới có nhiều phát triển về mặt Tâm Linh.

Như chúng ta đã thấy qua mấy lần trình bày về những đề tài quay quanh câu hỏi then chốt tại sao Tôn Giáo không thể giúp cho con người đạt được mục tiêu Tâm Linh, ngoài một Niềm Tin. Chúng ta đã thấy là do hai nguyên nhân chủ yếu : Thứ nhất là do quá đặt nặng vào Đức Tin Thụ Động. Thứ hai là chỉ nhắm vào phát triển những phong trào quần chúng quay quanh một hệ thống Tín Lý Giáo Điều, mà bỏ quên phần phát triển đời sống Tâm Linh trên cơ sở từng mỗi cá nhân. Nói nôm na là hầu hết các Tôn Giáo đều nhằm thu thập cho nhiều tín đồ mà không đặt nặng vấn đề Tu Luyện bản thân cho các tín đồ. Trong khi đó thì như trong các kỳ thảo luận vừa qua, chúng ta đã thấy rõ, cả Đức Phật và Đức Chúa đều là những nhà Cách Mạng Tôn Giáo. Các Ngài đã dứt khoát không dừng lại ở các Tôn Giáo Truyền Thống nơi các Ngài xuất thân lúc ban đầu. Mà Các Ngài đã để lại một Gương Mẫu về sự phát triển Tâm Linh cá nhân. Các Ngài đã “phát minh” ra được tiềm năng của con người, và minh thị xác nhận là con người ai cũng có thể đạt được tiềm năng đó, như chúng ta đã thảo luận mấy kỳ vừa qua, và tôi cũng đã mạo muội đưa

ra nhận định là những khám phá của Các Ngài không khác các khám phá Khoa Học.

Như vậy, dựa vào những lập luận đó tôi xin đưa ra một dự kiến như nói ở trên về viễn ảnh của Ngươn Thánh Đức như theo thuật ngữ tôn giáo của Đạo Cao Đài.

Host 1:

Vậy xin chú có thể tóm tắt dự kiến về Ngươn Thánh Đức đó như thế nào không ?

Trả lời :

Xin thưa ngay là trước hết như đã vừa nói ở trên và các kỳ trước, các khám phá của các Bậc Đại Giác như Phật Hay Chúa là những khám phá khoa học về đời sống Tâm Linh, không khác các khám phá về Cơ Thể con người. Nếu có khác chẳng chỉ là lãnh vực Tâm Linh là phần vô cùng vi tế nhất trong ba thành phần, Thân Tâm và Thần, hay Body, Mind, Spirit, của đời sống con người mà thôi.

Đứng trên lập luận đó, chúng ta sẽ “nâng cấp” Tôn Giáo, hay đời sống Tâm Linh lên hàng tầm mức Khoa Học. Từ đó Tôn Giáo bắt tay với Khoa Học để đi khám phá thế giới Tâm Linh, hay phát triển Tiềm Năng Tâm Linh bằng tinh thần của Khoa Học Thực Nghiệm. Vì con đường của Phật và Chúa đã để lại cho con người hẳn là con đường Thực Nghiệm Tâm Linh.

Khi đã có sự bắt tay giữa Khoa Học và Tôn Giáo như vậy rồi, con người ắt sẽ rất có cơ hội đạt được mục tiêu gần là tạo được mẫu người Hoàn Thiện, để từ đó đưa con người đạt được mục tiêu Tâm Linh tối hậu là Biết Minh, hay Thấy Tánh Thành Phật, hay hiệp một với Cha ngay trong khi còn mang thân xác này.

Trong khi đó thì vì Tôn Giáo không còn là những phong trào quần chúng, sẽ không còn có sự tranh chấp với Thế Quyền nữa. Các nhà tu hành sẽ là những nhà Khoa Học Thực Nghiệm Tâm Linh. Họ không dựa vào thanh thế quần chúng tín đồ để đi vào lãnh vực trị quốc an dân, vốn là lãnh vực của sinh hoạt chính trị xã hội, chứ không phải là lãnh vực chuyên môn của những Nhà Khoa Học. Những bậc này phải được đặt ở vị trí “Thế ngoại cao nhân”. Những thành quả gặt hái được qua sự tu luyện của họ sẽ đóng góp vào mục tiêu cải hóa con người, khiến con người trở nên thiện lành hơn, sáng suốt hơn, lành mạnh hơn, không những trong thành phần bình dân bá tánh, những tầng lớp được cai trị, mà cả những tầng lớp cai trị. Nếu Tôn Giáo cùng với Khoa Học có thể cải hóa được con người, trong đó có cả giới cầm quyền, thì như vậy phải chăng sẽ thiết lập được cảnh đời Nghiêu Thuấn. Từ quan đến dân, từ giới cai trị, đến quần chúng nhân dân đều là những con Người Mới, con Người Giác Ngộ, đúng nghĩa là Phật Tử là Dân Chúa từ trong Tâm, thể hiện ra trong đời sống thường hằng, thì phải chăng con người sẽ tạo lập được Nguơn Thánh Đức vậy.

Host 2 :

Xin chú có mấy lời kết và chào quý vị khán giả.

Trả lời :

Đưa ra những lời này tôi biết rất nhiều người trong chúng ta cho rằng đó chỉ là những giấc mơ ban ngày mà thôi. Tôi xin thưa dù là giấc mơ đi nữa cũng cho ta một niềm hy vọng. Trong những kỳ tới tôi sẽ xin lần lượt đưa ra những luận chứng mang tinh thần Khoa Học để chứng minh rằng quả thật rất có thể con người sẽ có cơ hội phát triển tối đa tiềm năng tâm linh của mình qua ngưỡng cửa của Khoa Học. Về mặt Tôn Giáo thay vì có sự tranh chấp với Thế Quyền về mặt an dân định quốc, lịch sử cho thấy Tôn Giáo có thể giúp tạo nên những bậc Minh Quân

như lịch sử Việt Nam thời Lý Trần. Sư Vạn Hạnh đâu có cần tham chính mà đã góp phần không nhỏ vào sự quốc phú dân an cho một số các vua triều đại nhà Lý. Còn vua Trần Nhân Tôn không phải nhờ tu luyện mà đã trở thành không những là một bậc Anh Quân của dân tộc mà còn là một Thiền Sư vĩ đại đó sao ? Ngài đã khai sáng ra một Tông Phái Thiền riêng biệt, đó là Thiền Trúc Lâm độc môn của Việt Nam, phải chăng là nhờ công phu tu chứng của Ngài, chứ không phải nhờ uy thế Thái Thượng Hoàng của Ngài.

Đây quả thật là những mơ ước của tôi đối với tiền đồ nhân loại, nhưng thiết nghĩ không phải là hoàn toàn không có cơ sở. Nhìn vào những tiến bộ ngoạn mục của Khoa Học, đã giúp con người chinh phục không gian, chiến thắng được nhiều bệnh tật, thu nhỏ quả địa cầu qua cuộc cách mạng truyền thông đại chúng, thì sự kỳ vọng Khoa Học sẽ giúp con người khám phá được chính mình, thiết nghĩ không phải điều quá hoang tưởng. Một khi Tôn Giáo bắt tay được với Khoa Học để cải hóa được con người ở cả hai thành phần, những nhà cầm quyền và quần chúng đều là những con người Hoàn Thiện thì lo gì không thiết lập được cảnh Thiên Đàng tại thế. Mọi đóng góp thêm ý kiến, phê bình, chỉ giáo, xin liên lạc về email khambui@sbcglobal.net hay doccocaudao2008@yahoo.com. Xin thành tâm hầu đáp.